01/03/2023

«Πεντηκοστήν εορτάζομεν και πνεύματος επιδημίαν…» -Του Μητροπολίτου Κινσάσας Θεοδοσίου

/ Γνώμες

Πεντηκοστήν εορτάζομεν και πνεύματος επιδημίαν…»
(Ιεραποστολική αποδημία στην Μπάνταγκα του Εκουατέρ)

«...Πορευθέντες ούν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη. Βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα ενετειλάμην υμίν...»
Τούτος ο λόγος του Σωτήρος Χριστού, συχνά πυκνά ηχεί στους θόλους της καρδιάς μας, και ως αύρα λεπτή έρχεται να μας θερμάνη τον ζήλο τον πνευματικό, και ως δρόσος αερμών, εμφανίζεται για να μας ανάψη μέσα μας την φλόγα της ιεραποστολής, που πάντοτε σιγοκαίει τα ιερατικά μας σπλάχνα.

Με αυτόν τον λόγο τον Ευαγγελικό, να στροβιλίζη στην ησυχία του νού μου, κλέβοντας προσωρινά την σκέψη μου, ανεβήκαμε στο αεροπλάνο, μαζί με τους συνεργάτες μου, τον πανοσιολογιώτατο Αρχιμ. π. Χρυσόστομο**,** Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Οσίου Αθανασίου του Αθωνίτου Κινσάσας, και τον τελειόφοιτο φοιτητή της Θεολογικής Σχολής της Ιεράς Μητροπόλεως Κινσάσας Αχίλλειο και διεσχίσαμε τους αιθέρες, κάνοντας ένα πρωτόγνωρο άνοιγμα της Ορθοδοξίας και της Ιεραποστολής, σε μια άγνωστη επαρχία της Ιεράς Μητροπόλεως Κινσάσας, την μακρυνή Μπάντακα, πρωτεύουσα της Επαρχίας του Εκουατέρ, πόλη δύο εκατομμυρίων ανθρώπων και γεωγραφικά σε έκταση, τέσσερις φορές η Ελλάδα.

Λίγο καιρό πριν την έλευσή μας, η κραυγή των αδελφών μας εκεί, ως αχός πνευματικός ανέδυσε από τα τρίσβαθα της ψυχής τους και ως κραυγή ικεσίας και θερμής παρακλήσεως διήνεσε χιλιάδων χιλιομέτρων απόσταση και έφθασε στο ιεραποστολικό μας κλιμάκιο στην Κινσάσα. «Δέσποτα, μη ξεχάσης τα παιδιά σου, στην Μπάντακα...». Τούτη η φωνή, τούτη η κραυγή σήμανε πνευματικό συναγερμό στις καρδιές μας. Εκάλεσα σε Σύναξη τους συνεργάτες μου. «Παιδιά μου,» τους είπα, «σήμανε η ώρα για την Ορθοδοξία στην μακρυνή Μπάντακα. Ποιος από σας θέλει να πάη να προετοιμάση το έδαφος»; «Εγώ», αποκρίθηκε πρώτος, προλαβαίντας όλους, ο Αχίλλειος. «Θα πάω εγώ, με την ευχή Σας, Δέσποτα...».

Και να, ο Αχίλλειος φορτωμένος με ζήλο ιερό, φεύγει το μακρύ ταξίδι για την **Μπάντακα**. Εκεί, αναζητά, ψάχνει, ρωτά, κατηχεί, μιλά σε ραδιοφωνικούς σταθμούς για τον Χριστό που έχουν ξανακούσει, αλλά ποτέ Αληθινά και Ουσιαστικά, δεν βρήκαν. Τους λέει για μεγάλο δώρο της Ορθοδοξίας. Τους καλεί σε ένα μυστηριακό πανηγύρι. Τους παρακαλεί κανείς, μη λείψη από αυτό. Οι μέρες πέρασαν. Ο σπόρος έπεσε σε εύφορο έδαφος. Ο Αχίλλειος γύρισε πίσω στην Κινσάσα με θύμησες ιερές και άγιες. Ενθουσιασμένος. Με εικόνες συγκλονιστικές που σίγουρα δεν διαγράφονται εύκολα από το ημερολόγιο των προσωπικών του συναισθημάτων.

«Δέσποτα, ήλθε η ώρα. Πρέπει να πάμε. Μας περιμένουν. Σας περιμένουν με λαχτάρα. Με πόθο, με αγάπη…» και τα μάτια έτρεχαν βουρκωμένα δάκρυα, χαράς.

23 Φεβρουαρίου 2023-ὼρα 7:30 το πρωί.

Για πρώτη φορά, (ποιος ξέρει τάχα πότε πάλι), πατήσαμε το ευλογημένο χώμα της Μπάντακα του Εκουατέρ, γεμάτοι προσδοκίες και ελπίδες. Συναντηθήκαμε με τον Κυβερνήτη της Χώρας, τον Δήμαρχο και τις Αρχές τις τοπικές. Σαν να άνοιγαν οι πόρτες αυτόματα. Όλα κατ' ευχήν. Όλα ευλογημένα. Στόχος. Ανέγερση Ναού, επ' ονόματι, της Αναστάσεως του Χριστού. Όλα για να θυμίζουν αυτήν την ιστορική ημέρα. Την Ανάσταση της Μπάντακα. Την Πεντηκοστή της τοπικής Εκκλησίας, που έψαχνε το τιμημένο ράσο του Ελληνορθόδοξου Παπά, ευλαβικά να αγγίξη, για να λάβη χάρη και ευλογία που τόσο ποθούσε.

ώρα 1 το μεσημέρι.

Τόπος συναντήσεως, το ποτάμι της περιοχής.
Κόσμος συναγμένος. Επτά κατηχούμενοι ξεχώρισαν. Έτοιμοι σαν από χρόνια. Περίμεναν υπομονετικά. «Άντε Δέσποτα, μην αργείς…»
Το Μυστήριο ξεκίνησε. Έκλαιγαν όλοι. Επτά νέοι, πρώτοι χριστιανοί Ορθόδοξοι, στην νέα τοπική Εκκλησία. Δόξα τω Θεώ. Το θαύμα ξεκίνησε. «Δέσποτα και εγώ να βαπτιστώ

», μου φώναξε τραβώντας μου το ράσο ο μικρός Σικαού. «Δέσποτα, και εγώ και τα παιδιά μου», με λαχτάρα εκραύγαζε η υπερπολύτεκνη μητέρα, Κλαιού, κρατώντας μου σφιχτά το χέρι.
Το έργο μας, μόλις ξεκίνησε. «Πριν το Πάσχα, θα έλθη Ιερεύς να σας κατηχήση και να σας βαπτίση. Ο Χριστός σας βρήκε. Βρήκατε το Χριστό. Είναι πιά Δικός σας...»

24 Φεβρουαρίου 2023.

Τελευταία (;) ημέρα της ιεραποστολικής μας αποδημίας.
Τόπος συναντήσεως. Η κεντρική Αίθουσα του Ξενοδοχείου...Σκοπός. Η τέλεση της Θείας Λειτουργίας. Για πρώτη φορά. Μοναδική όντως στιγμή. Ανεπανάληπτα συναισθήματα. Ιστορικές στιγμές. Πάσχα ιερόν, Αναστάσεως ημέρα, Χριστός Ανέστη... Ναί, αυτούς τους πασχάλιους ύμνους ψάλλαμε στον Όρθρο. Πάσχα, πριν την Ανάσταση στην Μπάντακα. Καμπάνα δεν είχαμε. Σημάναμε το τάλαντο.

Μετά φόβου Θεού, πίστεως...και το Άγιο Ποτήριο, βαστάζοντας, με εμφανή συγκίνηση, εξήλθε, για να κοινωνήσουμε τους νεοφώτιστους χριστιανούς....
Όλοι γίναμε ένα σώμα. Μια Εκκλησία. Μια ψυχή. Μια πνοή. «Σήμερα, παιδιά μου, ο Χριστός δεν ήλθε απλά στη ζωή σας. Αλλά με την Θεία Λειτουργία, μπήκε στην καρδιά σας. Κρατείστε Τον εκεί, ως Τον πολύτιμο θησαυρό....μαζί με την ευχή και την ευλογία του Πατριάρχου μας, του Μακαριωτάτου κ.κ. Θεοδώρου του Β'...».
«Χριστός Ανέστη, Αδελφοί μου στην Μπάντακα». Φώναξε ο Δεσπότης.
Και «η Μπάντακα, Ανέστη...», αντιλαλούσε η φωνή σε όλη την περιοχή.

adidas

I
R.D.C

I
R.D.C

